

РЕШЕНИЕ

№ 5819

гр. София, 01.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 01.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3336** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 27, ал. 5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /ЗПУКИ/ и е образувано по жалбата на Л. Х. К. против решение № 35/02.03.2012 г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /КПУКИ/ в частта му, с която е установено наличието на конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя. На първо място, в жалбата са изложени доводи за нищожност на оспореното решение, като се твърди, че сигналът за конфликт на интереси първоначално е препратен до Постоянната комисия за установяване на конфликт на интереси при Общински съвет- Ч., който се явява компетентният орган по чл.25, ал.2, т.3 от ЗПУКИ. В разпоредбата на §24, ал.3 от ПЗР на ЗИД на ЗПУКИ/ обн.в ДВ, бр.97/ 2010г./ се предвижда, че започнатите до 01.04.2011г. производства се довършват по досегашния ред. КПУКИ е следвало да се съобрази със започналото преди изменението на закона производство и да не образува паралелно такова. Като е сторила обратното и се е произнесла с оспорения акт, КПУКИ се е произнесла при липса на материална компетентност. На следващо място, в жалбата са размити подробни доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Твърди се, че получаването на облага въз основа на трудов договор или облигационно правоотношение от страна на лице, заемащо публична длъжност не води автоматично да „частен интерес” по смисъла на ЗПУКИ, респ. до конфликт на

интереси. Сочи се, че в хода на административното производство не са събрани доказателства за получаването на облага по смисъла на закона, нито пък такива, от които да е видно, че жалбоподателя при участието си при вземането на решения на Общинския съвет се е ръководел от нещо различно от публичния интерес. Това важи в още по-голяма степен в настоящия случай, в който жалбоподателката няма никаква връзка с търговското дружество, освен трудовото правоотношение на съпруга ѝ. Искане се отмяна на решението в оспорената му част и присъждане на направените по делото разноски.

В с.з., жалбоподателката се явява лично и с адв.П., която поддържа жалбата и искането за отмяна на решението в оспорената му част. Представени са писмени бележки.

Ответникът - Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, чрез процесуалния си представител юр.Г. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на КПУКИ в оспорената част. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, в настоящия си състав, като прецени доказателствата по делото, обсъди доводите на страните и извърши проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна-адресат на индивидуален административен акт и в срока по чл.149, ал.1 от АПК. Видно от приложеното съобщение за доставяне, решението е връчено на жалбоподателката на 13.03.2012г., а жалбата против него е подадена на 23.03.2012г.

Разгледана по същество жалбата е основателна. Съображенията за това са следните:

Производството пред административния орган е образувано по идентични сигнали от 10.10.2011г., изпратени до КПУКИ съответно от началника на отдел „Приемна” в Министерски съвет (МС), от директора на дирекция „Главен инспекторат” на МС и от председателя на Комисията по правата на човека, вероизповеданията, жалбите и петициите на гражданите при Народното събрание. В преписката е приложена кореспонденция и относно друг сигнал от Коалиция за устойчиво развитие, който съдът в настоящия състав намира, че е извън предмета на делото и поради това не обсъжда. Съгласно чл.24, ал.1 и ал.2 ЗПУКИ, всяко лице има право да подаде сигнал винаги, когато прецени, че разполага с данни за нарушение на закона. Следователно, независимо от разпоредбата на § 24, ал.3 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение (ПЗРЗИД) на ЗПУКИ от ДВ бр.97/2010г., дори и при неприключило производство срещу същите лица, няма пречка да бъде образувано друго такова, по което да бъде постановено последващо решение. Ето защо, ирелевантно за валидността на процесното решение е обстоятелството на проведено друго производство със сходен предмет. Доколкото не е възможно да бъде проверена идентичността на подателите на различните сигнали, всеки от тях поставя началото на отделно производство, по които могат да бъдат постановени както отделни решения, така и едно общо произнасяне, както в случая. Ето защо, независимо от произнасянето по преходен сигнал с идентични твърдения, процесното решение не е невалидно като постановено от некомпетентен орган в несъответствие с цитираната разпоредба на § 24, ал.3 от ПЗРЗИД на ЗПУКИ.

В подадените сигнали са изложени твърдения, че всички общински съветници от Общинския съвет Ч. работят в една и съща компания „Ч. М.”ЕОД или

имат семейна фирма за външен доставчик на услуги за същата компания и по този начин техният работодател и възложител използва деловите си взаимоотношения с тях, за да влияе върху обсъжданията и вземанията на решения от Общинския съвет, в полза на общинското дружество и в ущърб на гражданите в региона. Сочи се още, че е извършено незаконно "концесиониране на общината", както и че е осъществена търговия с влияние и лобиране

Видно от Удостоверение № 143/30.10.2007 г. на Общинската избирателна комисия Ч., Л. Х. К. е избрана за общински съветник в Общински съвет Ч. за мандат 2007-2011 г. От представеното в КПУКИ писмо с изх. N 1013/08.12.2011г. на изпълнителния директор на [фирма] и допълнително споразумение N 758/08.07.2011г. към трудов договор N 138/19.06.1995г. се установява, че съпругът на жалбоподателката З. Б. К. заема длъжността „ началник участък „ Минни проекти” в дирекция „ Рудодобив” в посоченото търговско дружество.

Въз основа на тези данни, Комисията е заключила, че Л. Х. К. се намира в икономическа зависимост с [фирма] по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ, което поражда основателни съмнения в безпристрастното и обективно обсъждане и гласуване на решенията на Общинския съвет, касаещи акционерното дружество.

Въз основа на проведеното административно производство и събраните писмени доказателства Комисията е установила, че две от решенията на Общинския съвет Ч. взети през мандат 2007-2011 г. създават привилегии за свързаното лице [фирма], изразяващи се в даване на разрешения за промяна на транспортната схема за преминаване на МПС на [фирма] като или изрично дружеството е освободено от заплащане на транспортна такса за срок от една година или изобщо липсва произнасяне по този въпрос. Решенията, при които КПУКИ е констатирала конфликт на интереси са: Решение № 495/05.05.2011 г. и Решение № 415/28.07.2010 г. Комисията е приела, че в случая е налице и частен интерес от взетите от Общинския съвет Ч. решения, посредством вземането, на които са осъществени нарушенията по чл. 7, ал. 1, чл. 8 и чл. 9, ал. 1 от ЗПУКИ. Частният интерес произтича от факта, че Л. К. и [фирма] са свързани лица по смисъла на § 1, т. 1 от ЗПУКИ и самият факт на съществуване на трудово правоотношение между нейния съпруг и дружеството оказва влияние на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията ѝ на общински съветник във връзка с обсъждането и гласуването на цитираните решения на Общинския съвет Ч.. Прието е, че така установените обстоятелства по отношение на Л. К. е налице конфликт на интереси по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗПУКИ.

С решение по т. 8 от Протокол № 35 от заседание от 06.12.2011 г. на КПУКИ сигнал рег. № 67/14.10.2011 г. е допуснат за разглеждане по същество. На жалбоподателката, на осн.чл.26 от ЗПУКИ вр. с чл.47 от АПК е изпратена покана за изслушване. Такова е проведено на 22.12.2011г., на което К. не се е явила поради заболяване/ представила е амбулаторен лист от 21.12.2011г./.

На проведеното на 22.12.2011 г. заседание на КПУКИ жалбоподателят не се е явил, видно от протокол № 41 от същата дата.

Въз основа на така проведеното административно производство и установеното от фактическа страна, административният орган е издал оспореното решение, с което е установил конфликт на интереси по отношение на Л. Х. К. за това, че при изпълнение на служебните си задължения е гласувала за приемане на решения № 495/05.05.2011 г. и N 415/28.07.2010г. , с което е нарушила разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗПУКИ;

2. участвала е в подготовката, обсъждането и приемането на решенията, с което е

нарушила разпоредбата на чл. 8 от ЗПУКИ

3. с участието си в приемането на решения № 144/30.01.2009 г. е нарушила забраната на чл. 9, ал. 1, предл. първо във връзка с чл. 35 от ЗПУКИ.

Решението е подписано с особено мнение от члена на КПУКИ П. Б.. Мотивите на това особено мнение напълно се споделят от настоящият съдебен състав.

При така установените факти, съдът извежда следните правни изводи за основателност на жалбата :

По изложените по-горе подробни мотиви за неприложимост на разпоредбата на 24, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗПУКИ, съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентния по чл. 22а, ал. 1 от ЗПУКИ колективен специализиран административен орган.

Решението е издадено в законоустановената форма и при спазване на административно-производствените правила.

Решението е незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния закон и несъответствието му с целта на закона.

По делото не е спорно, че Л. Х. К. е избрана за общински съветник в Общински съвет Ч. за мандат 2007-2011 г. Това обстоятелство, съгласно нормата на чл. 3, т. 92 от ЗПУКИ ѝ придава качеството на лице, заемащо публична длъжност и предпоставя спрямо него приложимостта на забраните, въведени в глава Втора на закона.

Една от тези забрани е регламентираната в чл. 7 от закона забрана отношение на лицата, заемащи публична длъжност, при изпълнение на задълженията си да гласуват в частен интерес. За да възникне конфликт на интереси в хипотезата на визираната норма, следва на първо място да е налице частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно формиране и изразяване на волята на лице, заемащо публична длъжност, чрез гласуване. Разпоредбите на [чл. 2, ал. 2 и 3 от ЗПУКИ](#) дават легални дефиниции на понятията "частен интерес" и "облага", а именно частен интерес е всяка облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, а облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегии или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Тълкуването на визираните правни норми налага извод, че конфликтът на интереси предполага наличието на частен интерес и неизменно съпътстващата го облага, като тези обстоятелства трябва да бъдат установени по несъмнен начин към момента на извършване на преценката за конфликт на интереси. Това означава, че ще в настоящия случай такъв конфликт на интереси би бил налице само ако нарушаването на забраната по чл. 7 от ЗПУКИ е съпроводено с частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията по служба. В тази насока по делото не са събрани доказателства, че при гласуването на процесните решения на Общински съвет Ч. Л. К. се е ръководела от частния интерес на [фирма], респ. от собствения си частен интерес, като съпруга на работник в това търговско дружество.

На следващо място хипотезата на конфликт на интереси е мотивирана от страна на административния орган с нарушаване от страна на К. на забраните на чл. 8 и чл. 9,

ал. 1 предл. първо във връзка с чл. 35 от ЗПУКИ.

Съгласно чл. 8 от ЗПУКИ, лице, заемащо публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. От фактическа страна нарушаването на тази забрана в случая е мотивирана с участието в подготовката и обсъждането на конкретно посочените решения на Общински съвет „Ч.“ от страна на жалбоподателя. В тази насока по делото не са събрани доказателства, че наличието на трудово правоотношение между съпруга на К. с [фирма] е повлияло или е могло да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията ѝ като общински съветник. Връзката между нея и [фирма] не е пряка, а е опосредена от трето лице/ съпруг/, с който тя като общински съветник е свързана по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ. Евантуалната облага от решенията, за които е гласувала К. като общински съветник би била не за свързаното с нея лице, а за търговското дружество. Липсва икономическа зависимост по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ предвид липсата на отношения от икономически характер с дружеството. Безспорно е в случая, че жалбоподателката не е получила облага, която не ѝ се следва. Тя не е акционер в [фирма], нито друго свързано с нея лице е акционер в последното дружество. К. няма никаква връзка с това дружество, освен това, че съпругът ѝ работи по трудов договор и съответно получава трудово възнаграждение за претияния труд като елемент от съществуващото между него и дружеството трудово правоотношение.

Както вече бе посочено, липсата на частен интерес обуславя и липсата на конфликт на интереси. Като е приел обратното, административният орган е постановил неправилно и незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено.

Предвид изхода на производството и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 10 лева, изразяващи се в заплатена държавна такса за образуване на делото. Претенцията за заплащане на адвокатски хонорар е недоказана поради липса на доказателства за реално изплатено адвокатско възнаграждение и не следва да бъде уважена.

С оглед на изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 - ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 35/02.03.2012 г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси в частта му, с която по отношение на Л. Х. К. е установено наличието на конфликт на интереси по чл. 7, ал. 1, чл. 8 и чл. 9, ал. 1 от ЗПУКИ.

ОСЪЖДА Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси да заплати на Л. Х. К. разноски по делото в размер на 10 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :

